

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: Lá Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

Lät chät, mä website vnfa.com, chúng tôi đäc đäc mät sä câu chuyän thäng tâm vä thân phän cäa nhäng ngäi bä chä đäc ng sän nghi ngä và nhäng ngäi tù miän Bäc träc năm 1975 do ông Kiäu Duy Vänh kä läi.

Ông Kiäu Duy Vänh là mät cäu đäi úy trong Quân Đäi Viän Chinh Phäp đä läi miän Bäc sau năm 1954. Năm 1960 ông bä bät vì täi "phän cách mäng" và bä giam giä đän năm 1970. Năm 1972, khi Mä däi bom miän Bäc đä làm áp läc buäc Hà Näi phäi trä läi bàn häi nghä ở Paris, ông Kiäu Duy Vänh läi bä bät län thä hai cùng väi nhiäu ngäi khác.

ở miän Bäc, mäi khi có biän cä gì xäy ra, công an thäng đi lừa nhäng thành phän bä coi là nguy hiäm, nhät là nhäng ngäi có tham gia vào các hoät đäng tôn giáo, đäa vào nhäng näi giam giä đä dä kiäm soát. Chúng tôi nhä läi năm 1976, khi chúng tôi đäc đäa ra giam täi träi Thanh Cäm ở Thanh Hoá, chúng tôi khám phá ra täi đây còn có khoäng 170 giáo dân miän Bäc bä giam giä tä năm 1970, mäc däu không có täi gì cä. Theo hä kä läi, có nhäng näi chính quyän còn giúp tän bäc cho giáo xä tä chäc räm rä các ngày lä tôn giáo đä xem nhäng ai thuäc thành phän tích cäc, sau đó hä bät nhäng ngäi này. Toán giáo dân nói trên vä sau đäc chuyän qua träi Thanh Phong và phäi đän năm 1983, täc 13 năm sau, hä mäi đäc phóng thích.

Ông Kiäu Duy Vänh đä täng thuät läi träng häp cäa mät ngäi đäc ông coi nhä là mät “Đäc Thánh Tä Vä Đäo thä hai” mà ông đä chäng kiän trong các träi tù cäng sän. Đó là ông Lâm Vänh Thäý. Ông Thäý đä bä chät vào ngày Giáng Sinh năm 1973, sau mät trän đän cäa bän cai ngäc.

Mäc däu bä Cäng Sän hành hä và đäi xä tàn tä trong hän 15 năm, ông Kiäu Duy Vänh đä täng thuät läi nhäng câu chuyän mà ông đä chäng kiän mät cách ung dung, khách quan, không đäc mä xúc và long hän thù chi phäi. Đây là nhäng câu chuyän sä đäc ghi vào läch sä.

Nhân mùa Giáng Sinh säp đän, chúng tôi xin mäi đäc giä đäc câu chuyän “Đäc Thánh Tä Vä Đäo Thä Hai mà tôi đäc gäp” cäa ông Kiäu Duy Vänh đä vinh danh nhäng ngäi anh hùng và täng ngänh đän nhäng ngày đen täi trên đät näng chúng ta.

NHäNG NGÀY ĐäNH MäNH

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: Lá Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

Độc thánh th< nhất là tu sĩ Đ< Bá Lung t< Ng< c Đông, H< ng Yên, đã chết t< C< ng Tr< i, còn đ< c thánh th< hai này thì b< Qu< n giáo tù VC b< c h< i tàn ác đã man< tr< i Phong Quang, Lao Kay.

Ngài tên là Lâm Đình Túy, ng< i Nam Hà, giáo dân đ< a ph< n Bùi Chu. Đ< c thánh này quy< t li< t h< n, đ< t khoát h< n, nh< ng đ< u mà Ngài Lâm Đình Túy làm thì ch< có m< t không có hai, tr< c không có và sau này cũng không th< có. Tr< c Ngài, chúng ta ai cũng ng< mũ cúi đ< u kính c< n nghiêng mình.

Tháng 5 năm 1972, M< b< bom l< i mi< n B< c Vi< t Nam. Ngày 10 tháng 5, c< u Long Biên l< i b< đánh s< p. Đ< n chi< u ngày 11 tháng 5, 1972, tôi l< i b< b< t l< n th< hai v< i t< i ph< n cách m< ng. Đ< u này không có gì là b< t ng< đ< i v< i tôi c<. Tôi đã ch< đ< i nó t< năm 1971. Khi T< ng th< ng M< Nixon cho tr< c thăng đ< b< xu< ng tr< i tù binh M< S< n Tây đ< hòng c< p l< i các phi công b< b< t, tôi đã th< y tôi b< theo dõi t< ng b< c. Luôn có m< t cái đuôi theo tôi.

Và đ< n năm 1976, khi c< m l< nh tha, tôi đ< c th< y quy< t đ< nh b< t tôi k< t< tháng 6 năm 1971, th< mà mãi đ< n m< t năm sau tôi m< i b< b< t k< cũng h< i mu< n. Thi< u tá Công an C< ng, th< ng g< i là C< ng cao, tr< c ti< p t< i b< t tôi< quê ngo< i tôi: thôn Đông, xã H< i Xá, Gia Lâm, n< i gia đình tôi ch< y bom s< tán v< đó. Lúc Công an x< c vào nhà, tôi đang s< a so< n đi t< m. Tôi c< i, b< o v< i C< ng cao là đ< tôi t< m xong r< i hãy b< t đi.

C< ng cao r< t t< t< b< o:

- "Thôi, anh Vĩnh vào H< a Lò r< i hãy t< m."

Tôi b< o:

- "Vào đó ph< i đ< n ngày đ< u tháng m< i đ< c t< m ch<."

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: L& Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

C&ng cao b&o:

- "Tôi h&a là s& đ& anh t&m tr&c khi vào xà lim."

M& tôi và v& tôi gào lên:

- "T&i tình gì mà l&i b&t ng&i ta. Sao mà tàn ác th&. Đã gi&t ng&i c&p h&t c&a c&i r&i mà v&n không buông tha."

C&ng cao ôn t&n b&o v&i v& tôi:

- "Ch& bình tĩnh l&i, yên tâm. Khi nào M& ch&m đ&t b& bom chúng tôi s& cho anh &y v&."

(Th& mà mãi đ&n năm 1976 sau khi chi&m đ&c Sài Gòn m&t năm, h& m&i tha cho tôi v&).

Tôi m&c qu&n áo đi theo C&ng cao, ra đ&u làng lên xe vào H&a Lò, vào ng&c C&u U vì ph&i đi qua chín l&n c&a m&i t&i xà lim giam tôi. V&i tôi H&a Lò quen thu&c quá. Tôi đã tr&i qua t&t c& các xà lim & đó l&n b& b&t tr&c. Gi& đúng l&i h&a, tr&c khi t&ng tôi vào xà lim, C&ng cao b&o Qu&n giáo cho tôi đi t&m c&n th&n không gi&c gi& gì. Tôi v&n con nhà binh, nên r&t bình tĩnh tr&c m&i hi&m nguy, l&n tr&c cũng nh& l&n này. T&m xong tôi ung dung t& t&i ng&i th& Yoga ch& c&m.

Vì đã đ&c nghe k& và đã rút kinh nghi&m t& l&n tr&c, ngay ngày hôm sau, v& tôi thăm nuôi ti&p t& cho tôi, mu&i v&ng r&t m&n, k&o b&t và chè lam. M&y ngày đ&u tôi không đ&n n&i đói, và đã có chi&u dài th&i gian 10 năm tù tr&c, đã t&ng & C&ng Tr&i, s&c ch&u đ&ng c&a tôi đã đ&c tôi luy&n nên tôi c&ng&i th& Yoga. Ba b&n ngày trôi qua, ch& có ma nào h&i cung mình c&. C&ng cao nghe nói h&c xì đ&u l&m, mà sao l&i l&ch s& t& t& v&i mình th&.

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: Lá Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

Trở c lúc vào xà lim, C ng cao b o tôi:

- "Anh chết phải hiểu chứ, M là bom. Vậy nên bắt là đi u t t nhiên thôi. Chúng tôi bu c phải tháo cái ngòi n . Thôi, c đi tr i ít lâu d ng ném bom là v ."

Anh ta là còn nói tiếng Pháp với tôi n a:

- "Ch c anh là m a chúng tôi: La Raison du plus fort est toujours le meilleur ch gì."

Tôi im ng vào xà lim không tr i.

M t tu n trôi qua, r i hai tu n. Cũng không ai h i han gì. Mà th c tình ra, còn gì n a mà h i. L n từ 10 năm tr c khai báo ty Ni t h t r i. L n này m i v đ c ít lâu thì b b t i. Có gì đ khai mà h i. Cũng mong đi tr i cho nó yên m t b th mà b ng m t hôm, đ c g i lên h i cung. M ng quá. Có đ p đi i ra ngoài th không khí.

M t cán b còn tr , ăn m c ch nh t i ch s . H i toàn nh ng chuy n đầu đầu: Bên Tây, bên M , bên Thái Lan và mi n Nam. Tôi tr i i m i ng i con cá vàng. Và r i đ t ng t, tôi b o là quên h t t t c r i. Anh ta v n r t t t n, b o tôi c nh i, giúp cho anh ta có th đánh giá chính xác đúng nh ng con ng i xa xôi đó.

Tôi b o:

- "Tôi đang đói đây, đang ho lao đây, đang m t rũ ra đây. Bây gi là g n 11 gi tr a r i, tôi ch a đ c m t h p n c, ch a đ c m t mi ng gì cho vào b ng nên tôi đói l m, mà d d y đói thì không có tai đ nghe. Xin đ cho đ n chi u ho c mai. Đ a tôi v xà lim ng th i."

Tôi t ng anh ta s n i câu. Nh ng không:

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: Lá Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

- "Thôi đi c, anh v, mai tôi sẽ gặp lại."

Sáng mai, tôi đi c gặp lại. Sau khi ng vào gh, anh ta rút trong c p ra hai cái bánh mì Badega k p th t, m t gói thu c ho Rimifon, m t bánh xà phòng th m đ a cho tôi:

- "Anh ăn đi. Còn các th này để dùng khi đi tr i."

Gi ng nói, ánh m t đ y s t t. Tôi ung dung ng i ăn h t hai cái bánh mì và ch đi nh ng câu h i h c búa. Nh ng không, th y tôi ăn xong, anh nói:

- "Tôi đã đ c k h s lý l ch c a anh r i. Đ c k, nh ng ch a đ y đ b ng g p chính con ng i c a anh. Hôm qua g p, th y anh nói b đối và b ho nên hôm nay tôi đem đ n cho anh ít thu c. Th thôi nhé. Anh có th v đ c r i."

Và anh ta g i Qu n giáo đ n tôi v xà lim. Tôi h i ng c nhiên tr c s vi c đó. Lúc y là tháng 5, năm 1972. Năm 1976 tôi đ c tha, đ n năm 1979 tôi đang đ p xe đ p ph Lò Đức thì th y có ng i g i:

- "Anh Vĩnh, anh Vĩnh."

Tôi quay i không nh n ra ai. Anh ta c i b m t kính ra, tôi li n nh n ra anh: ng i cán b h i cung đã cho mình bánh mì và thu c.

Tôi m i anh đi u ng bia, anh t ch i và b o:

- "Tôi r t m ng là th y anh tr v m nh kh e thôi, tôi xin i vì có vi c b n không đi u ng bia v i

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: Lá Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

anh đỡ đác. Chúc anh khỏe và gặp nhiều điều tốt lành."

Tôi cảm nài mẹ anh, anh nhất quyết chối từ, bắt tay xin lỗi và đi. Tôi có hỏi tên anh, anh vẫn nhá không nghe thấy và không trả lời. Cảm ơn anh.

Sau câu chuyện hồi cung trên, tôi đi trở về Vĩnh Quang (thuộc tỉnh Vĩnh Phú). Gặp lại mặt sự ngỡ ngàng quen cũ, tay bắt mặt mừng, cảm nhận là đi phép trở lại chốn vậy. Không cũng ngạc nhiên. Và chính ở trở về này, tôi gặp mặt vị thánh tử vì đạo nổi a: Lâm Đình Túy, người Nam Hà, giáo dân địa phương Bùi Chu.

NGƯỜI TU SĨ TÊN HIẾU

Khi tôi lên trở về Vĩnh Quang được ít lâu thì có một tu sĩ tên là Hiếu địa phương Thái Bình được thả về quê do. Nhưng chỉ được ba tháng sau, lại thấy tu sĩ Hiếu bắt đem lên trở về. Mẹ người được thả mừng mừng tủi tủi, và cũng coi như tu sĩ được đi phép vậy. Riêng giáo dân thì hơi hơi lạ. Hỏi ra thì mới biết là khi được thả do, Giáo hội đã phong tu sĩ Hiếu làm Linh mục và khi bắt tội, Linh mục Hiếu đã đem theo được "mình thánh" vào trở về tù. Các tín đồ Thiên Chúa giáo mặt mặt rát kính trọng Linh mục Hiếu, săn sóc, chăm nom các kẻ chu đáo, có quà gì cũng đem biếu: một miếng chè ngon, một cốc sữa lọc, vài cái bánh ngọt mới được tiếp tế.

Linh mục Hiếu có dáng vẻ mặt trí thức nho nhã, trẻ trung, đẹp trai, thông minh, trẻ 35 tuổi. Một con người không có gì để chê trách, phàn nàn về mặt phẩm hạnh. Nhìn, nghe xem với mặt người lúc nào cũng khiêm tốn, nhã nhặn tử tế, hòa đồng với mọi người trong tù không phân biệt chính trị hay hình sự.

Linh mục Hiếu lên trở về Vĩnh Quang lần thứ hai thì được Phó Giám Thị Công bố với toàn trở về tù là ông cha đạo Hiếu này chính là một tên lưu manh chuyên nghiệp. Mẹ người cảm há mám, ngạc nhiên không hiểu.

PGT Công gái thích như sau:

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: L Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

- "Hiếu là một tên vồn lười biếng, thích ăn ngon mà không thích lao động, một tên ăn bám xã hội, trông mặt người anh ta thì thấy ngay là lười ăn uống mà c tr n, ăn ngon mà c đ p nên đi tu, làm nghề tôn giáo, là b p các giáo dân để kiếm ăn. Thế rồi, dĩ nhiên ch đ Xã Hội Chủ Nghĩa của chúng ta, nghề người yêu lao động có thể nào chấp nhận phần ăn bám đó. Trí thức như Hiếu, thì giá trị không bằng c c t (trích Mao Trạch Đông), mà trí thức gì cái anh ta: Học để c m y ch "la tanh t t i" đến nhà thờ rao giảng, là th ng ra kh n kh a thì c theo như là Việt Nam ta: g n bay là xa bay b ng m i các c v h ng l c cho con cháu. Nhưng y l i không kh n kh a như th , y nói: 'Ca tê riom, ca th dran,' ra cái đi u cao siêu bí hi m, nó có cái quái gì là bí hi m đâu, nó là: cá trê rán, cá trê om nói tr ch đi, th thôi. Đ y y l a b p các giáo dân như v y đ y. Ch đ kiếm mi ng ăn như m y lão th y cúng ch p ch ng y mà. L n th nh t đã b b t t ng vào tù đã c i t o đ c, nên tha cho v làm ng i l ng thi n. Nhưng v n ch ng nào t t y, ng a theo đ ng cũ, l i t p t c hành ngh nên ph i b t l i l n th hai. Nh th là y đã tái phạm như u l n. V y thì y đích là tên l u manh chuyên nghiệp rồi còn ph i th c m c gì n a."

Phó Giám Th C nói tr n tru láo liên như v y v i b m t xám và l nh, từ nghe không m t ai dám c i c . Còn tôi, tôi c ng c ng i ra. Đến ngay c tr i C ng Tr i cũng ch a th y giám th , qu n giáo nào dám gi i thích như v y c .

H n nói gì thì m c h n, chúng tôi đ ngoài tai. Nhưng v i ông Lâm Đình Túy, thì nh ng đi u mà Phó Giám Th C nói làm ông khó ch u. Và ông l i t v khó ch u h n khi th y các giáo dân c quây qu n quanh Linh m c Hi u để ăn u ng, quá chu đáo.

Th r i m t ngày Ch Nh t ngh , nhân lúc các tín đ và Linh m c Hi u đang ng i ăn u ng chuy n trò vui v thì bác Lâm Đình Túy xu t hi n. Bác đ ng tr c m t Linh m c Hi u, ch tay nói v i gi ng gi n đ , Bác đ c m t lo t nh ng câu ti ng La Tinh trong Évangile (Bible) c t đ cho Linh m c Hi u nghe. Tôi không hi u nh ng l i nói đó có ý nghĩa m nh m ra sao, nh ng tôi th y Linh m c Hi u tái m t đ ng d y b o các con chiên gi i tán, và t đ y không th y t p h p nhau n u n ng ăn u ng gì n a.

Sau chuy n này, cu c s ng tr i Vinh Quang c l ng l trôi. Có đi u đ i v i riêng tôi, m t đ i t ng c n ph i chuyên chính đàn áp thì mũi dùi của Phó Giám th C luôn chĩa vào tôi. V tôi lên thăm nuôi t p t b đ u i v không cho g p và nh n.

Th nh tho ng tôi l i b g i lên l c v n, ch n ch nh đe d a, và nh ng bu i nói chuy n H i tr ng đ u bóng gió nói đ n tôi: li u h n mà ch u phép c i t o. Tôi đ c phân công vào toán già đàn lát cùng v i bác Lâm Đình Túy.

THÁNH Tá ĐáO LÂM ĐÌNH TÚY

Bác Túy gáy yáu xanh xao. Rát ít nói. Nhìn bác, tôi lái nhá đán tu sĩ Đánh Hián Láng, dòng tu ép xác Châu Sơn, từ á Cáng Trái vái tôi và đã chết. Đáu cũng chết ngán gán nhá trác, cá ngày chết nói mát câu chuyện, cá ngái yên láng lá nhìn, nhìn đáy mà chết nhìn tháy gì cá. Nháng có mát điáu rát khác. Rát khác là khi làm viác thiêng liáng, bát cá vào thái điám nào, ngay cá trong lúc đang làm viác á ngoài đáng, ngoài trái, bao giờ bác cũng quá xuáng, kính cán cúi đáu nhá á trong nhà thờ làm lá. Bác đá hát tâm trí vào viác cáu nguyán, lúc đó coi nháng không còn ai á xung quanh, ká cá Giám thá trái, Quán giáo, lính coi tù, bác ván quá xuáng nguyán cáu, ngang nhiên làm nhá tháng. Mà có cái lá náa là nháng Giám thá và Quán giáo không làm gì đáng cám bác cá.

Khi tôi lên trái tù Vinh Quang thì mái viác đã đián ra nhá váy rái, và ván tiáp tác đián ra nhá váy, mái ngái đáu cho đó là mát chuyện bình tháng làm tôi rát ngác nhiên khi tôi đem so sánh vái nháng chuyện đã xáy ra á trái Cáng Trái lán tù trác (1960-1970). Tôi có tò mò hái mát giáo dân cùng quê cùng xá đáo vái bác Túy thì giáo dân đã cho tôi biát là tá khi bá bát lên đán trái giam Nam Đánh bác đã làm nhá thá rái. Giam mãi á xà lim, cùm mãi rái lái phái thá ra, bác ván cá thá. Cuái cùng, các ban Giám thá á trái đái đái đành cháu thua bác, đành đá Bác nhá váy, cho đi cùm á xà lim thì chính ban Giám thá lái mác máu cáa ông ta, ông áy chết thích nám xà lim thôi. Không bá ai quáy ráy, lái cám báng nác rót, cùm thì chân ông áy chết báng cái que tám áy, có cùm thì cũng nhá không. Thá là ban Giám thá lái lái ra bát đi làm. Ông đi ra, nháng không làm gì cá. Đán chết là ông ngái vào mát góc rái quá xuáng cáu kính. Xong thì lái ngái im láng nhìn. Rái đi vá trái. Thá thôi. Chác là há đã háp lên, háp xuáng nhiáu lán lám rái, đá tìm ra mát đái sách trá ông. Kát quá: là cá đành đá mác ông ta nhá váy. Náu không chết còn mát cách là giát ông đi mà thôi. Thái điám giát ông thì chết a đán. Nên mác nhiên ông là ngái đác nhát trong trái đác háng quyán áu tiên nhá váy.

Năm 1972 tôi lên trái Vinh Quang gặp ông, đã tháy ông nhá váy. Cũng nhá tu sĩ Đánh Hián Láng, ông rát ít nói, ông hay ngái tĩnh láng đáng nghe và nhìn, và chết ông nhìn và nghe đác nhiáu điáu lám, nên ánh mát ông nhìn tôi có rát nhiáu thián cám. Chác hán ông biát tôi đã đi tù nhiáu năm, đã táng á Cáng Trái, nên đôi lúc có trao đái vái tôi mát vài điáu, chết không phái là mát vài câu chuyện, tá nhá:

- "Trác ông Vĩnh có á Bùi Chu à?"

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: L& Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

- "Vâng, năm 1951-1952 tôi có đóng quân ở Hành Thiến cùng với Tiểu đoàn Công Giáo số 16. Tôi đã có hân hạnh được gặp Đức Giám Mục coi sóc địa phận Bùi Chu, Đức Cha Phêrô Nguyễn Chi."

Lên sau ông hỏi tôi:

- "Ông có ở tù cùng với cha Hân không?"

- "Có, tôi có được gặp cha Hân và được chứng kiến cái chết của cha Hân ở trong tù."

Lên sau nói:

- "Ông cũng có biết tu sĩ Đinh Hiên Luyện đồng ép xác Châu Sơn à?"

- "Vâng, tôi có ở tù cùng với tu sĩ Đinh Hiên Luyện và tu sĩ Luyện đã chết ở Công Trại rồi."

Ông hỏi người bạn có thể, và chắc chắn tôi trả lời có thể, và thế là đủ. Đã là tù thì phải làm điều phải thì y rằng:

Thịt chết được tha, Thịt thì tiếp tế, Thịt ba "ăn mềm" (thịt). Được gọi ra tiếp tế, mang ra thịt. Bên chén mong cho chóng đến lấy thịt mình để được gặp người thân và được ăn no. Thịt mà có lợn tù ở phòng tiếp tế thăm nuôi vào gọi đích danh Lâm Đình Túy ra gặp người nhà. Ông người chết nhìn lên không đáp lời. Người gọi là một tù hình sự nên anh ta vắng ngay ra:

- "Đ..., còn chén chén gì nữa. Nhiêu lắm, thay mặt gánh nặng chết rồi. Nhanh lên đi."

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: L Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

Ông là người có mặt nhìn, không nói năng gì. Và rồi ông không ra gặp người thân để nhận tiếp tế. Đôi mắt hiền từ của ông, tôi thấy ánh lên một điều quý trọng gì đó, nó giống như ánh mắt của tu sĩ Đ. Bá Lung. Công Trại nhìn anh em trẻ con khi đi xa lim và chết!

Tháng 12 năm 1972, Mỹ thả bom B52. Tôi và một số phần tử nguy hiểm, trong đó có ông được đưa ra đến vào trại C sâu trong núi. Chúng tôi bị lừa tuột vào một hầm ngầm đào sâu dưới lòng núi. Nếu bom Mỹ mà bắn gần đây, hầm sẽ là chỗ tốt nhất khi phải chôn. (Cái hầm này gần chôn xà lim, giam phi công Mỹ, anh Phan Hữu Văn bị tử tử rõ rệt này).

Được vài ngày, thấy tình hình quá căng thẳng, họ vội vã chuyển chúng tôi lên Lao Kay ở trại Phong Quang. Hết Vinh Quang rồi là Phong Quang. Sao mà họ khéo đặt tên hay đến thế cho các nhà tù miền Bắc này. Nào là: Thanh Công Thanh Hóa: Đàn xanh, nào: Ba Sao Nam Hà: Ba vì sao sáng, nào: Hạng Ca Yên Bái: bài ca máu hùng. Trại Ngọc: Ngọc ngà châu báu. Yên Hòa Phú Thọ: Yên vui hòa thuận. An Thọ nh Tuyên Quang: An nh và thọ nh vĩnh ng.

Đi tù mà Vinh Quang, và cả Phong Quang thoáng mát, thì nhất là còn phải kêu ca phàn nàn gì nữa. Nhưng thoát ra cái nhà tù Phong Quang này thì tất trong cùng tên của rừng xanh, núi đồi, sát biên giới Việt - Trung nơi tên cùng của đất nước mà lại là Phong Quang thì cái tài dùng "mặt pháp," tài của báo đã đặt tên một siêu đẳng rồi.

Chúng tôi được chuyển từ trại Vinh Quang lên Phong Quang, Lao Kay. Lên đến trại vào quãng nửa đêm. Trại rất sâu trong rừng và cũng phân ra A, B, C. Vì trại Công Trại được phong "Anh Hùng" nên các trại được ưu tiên học tập rút kinh nghiệm để noi theo.

Và nếu ta cho điếm Công Trại là 10 thì Phong Quang cũng được 7 hoặc là 8. Đây cũng ghê lắm. Có một Quên giáo ác ôn tên là Tòng, người Thái Bình, mặt da tái tái, mặt thì hí mặt thì cười hi hi toét, to béo, khỏe mạnh, vũ phu, từng có một tên côn đồ đứng bên xe, cưỡi cưỡi nói nói, chuyên gọi tù bằng thô ngữ. Khi cần, môi mím lại, mặt tái tái đi, lúc nào là có chuyển giọng điệu.

Chúng tôi đến trại được Quên giáo Tòng tiếp đón chu đáo: đèn pin để và một tiếng ngói, tay thức ngay vào hộp bếp bếp lấy sẵn, khám xét.

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: L& Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

- "Thôi đi c, vào ngủ đi. Sáng mai sẽ hay." H& n b& o th& .

Và sáng hôm sau, tôi đi c ch& ng ki& n m& t đi u mà hai l& n từ g& n 15 năm tôi ch& a th& y bao giờ, tr& c không có và sau này cũng khó có. M& t chuy& n đ& ng tr& i.

ooo

Qu& n giáo ác ôn T& ng, c& m b& n danh sách tù đi đ& u, theo sau l& ng là m& t ti& u đi súng & ng và m& t lũ tù hình s& tay sai làm tr& t t& viên trong đó có m& t tên hung ác nh& t tên là Nh& n, ng& i H& i Phòng.

Theo th& ng l& , tù đ& c g& i đ& n tên, ôm đ& đ& c ra tr& c m& t Qu& n giáo, r& i đ& nh& ng tù hình s& tr& t t& viên l& c l& i khám xét. L& n l& t nh& v& y. Cho đ& n lúc g& i tên Lâm Đình Túy. Không th& y tr& l& i. Ác ôn T& ng cao gi& ng đ& n l& n th& ba r& i câu quát:

- "Nó đâu? Th& ng Túy đâu. Câm h& ."

Trong lúc khám xét ai cũng lo l& y thân mình trông l& y đ& đ& c c& a mình. Cũng ch& ng bi& t ông Túy & đâu đ& mà giúp đ& c& . Lúc đó ông Túy đang qu& & m& t góc đ& làm vi& c thiêng liêng. Cũng nh& & các tr& i đ& i, nh& & trong nhà th& , ông qu& xu& ng cúi đ& u nghiêm ch& nh, đằng hoàng, đĩnh đ& c c& u nguy& n thành kính. V& i ông lúc & y không có ai & chung quanh, không có chuy& n gì x& y ra c& . Vì m& i đ& n h& i đêm, nên ch& a k& p bàn giao nh& ng gì chi ti& t, và cũng ch& a có thì giờ đ& đ& c h& s& lý l& ch t& ng ng& i nên h& n, Qu& n giáo ác ôn T& ng, c& c k& gi& n đ& tr& c s& vi& c dám coi th& ng h& n đ& n nh& th& .

H& n đã g& i, g& i đ& n ba l& n mà th& ng tù không thêm đáp l& i. Lâu nay có th& này bao giờ đâu: h& n nói m& i ng& i ph& i răm r& p tuân theo, bây giờ l& i có m& t th& ng tù chính tr& dám coi th& ng h& n. Ác ôn T& ng l& l& đi đ& n. Sau này tôi m& i đ& c bi& t là tù & đây s& h& n nh& c& p, h& n đánh tù không ti& c tay, t& tay h& n đánh, m& t, h& n sai tù tay sai đánh ti& p cho h& n xem cho h& lòng ác đ& c và đánh cho đ& n ch& t. Có m& t tù hình s& còn tr& , không bi& t lúc h& n đi qua, đùa v& i b& n, gi& tay gi& làm súng b& n, mi& ng kêu: t& ng, t& ng, t& ng. Th& là ph& m húy, b& m& r& i. H& n g& i ra cho ăn đòn và ít lâu sau ng& m đòn ch& t. Thành ra ai cũng s& . Nhìn th& y h& n là s& r& i. Con

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: Lá Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

ngái hán toát ra tá khí. Thá mà Lâm Đình Túy lái không biát điáu đó.

Hán lá đián. Hán nám gáy ông lái đáng dáy, ông ván nhá cân và gáy yáu.

- "Mày là tháng Túy. Sao tao gái mày không trá lái há?"

Ông nhìn hán, tá tá quay ngái đáng tháng dáy trác mát hán. Và thát là bát ngá đái vái tát cá, ông giá tay tát thát mánh vào tên ác ôn Táng, rái ông lái tá tá quay ngái quá xuáng tiáp tác làm công viác thiáng liáng cáa mình.

Chác chán là đái vái tát cá nháng ngái đi tù á mián Bác này, tá xáa cho tái lúc áy cháa có ai, cháa có bao giá mát ngái tù dám tát vào mát Quán giáo hay mát ngái lính coi tù cá. Điáu này xáy ra ngoài sác táng táng cáa ác ôn Táng nên hán phán áng rát là chám cháp. Hán đáng yên, hai tay thông xuáng mát nghát ra. Chúng tôi ngángác bàng hoàng và chá đái. Đây là chuyán đáng trái á trong trái tù. Tù đánh Quán giáo. Không phái là chuyán khi bá đánh thì cháng lái, đánh lái mà ngang nhiên đánh tát vào mát. 15 năm tù tôi cháa bao giá tháy có chuyán áy xáy ra: Tù tát vào mát Quán giáo ác ôn và Quán giáo đáng yên cháu trán. Đái vái tù: Quán giáo là chá nô.

Đôi lúc tôi đã lán thán nghĩ ráng: Nháng ká nào bát tài, vô táng, hác thì đát, đáu óc bã đáu, lái lái biáng thích ăn không thích làm nháng lái muán làm cha ngái ta, làm ông cháng ngái ta thì nên xin gia nháp làm ngành Công an làm Quán giáo coi tù. Làm Quán giáo sáng lám chá, có đái quyán khoáng trên đái 40 tên nô lá. Gái đá, báo váng, sai gì làm náy. Náu láo xác, không nghe sá có ngay đán tráng trácáa chính Quán giáo, hay náu không muán ra tay thì đã có tay sai là máy tên tù hình sá làm Trát tá viên. Ngoài ra còn có súng cáa máy lính coi tù há tránáa. Ngày ngày, cáp quyán sách, ngái ghi ghi, chép chép, đi theo tù đán chá làm, chán thì đi tái đi lui báo ban, sai phái. Hát giá vá, ăn cám, ngá. Mai lái thá. Váy, hái ái, hãy cho con cháu mình, ngái ái nhà mình, tháng nào mà ngu đát đi làm Quán giáo.

Trá lái vái ác ôn Táng. Hán đáng yên, mát đán gán mát phút sau không có phán áng gì. Lúc ông Túy tát xong, tôi sá hái chá đái mát cuác đánh đáp trá thù tàn báo. Nháng không. Quán giáo ác ôn Táng quay ngái đi ra cáng trái, theo sau là máy tên tay sai trát tá viên.

Tác Giả: L Giang
Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

"Cho tui cù vào trui. Khóa cửa lại. Còn thòng Tủy để lại cho tôi."

Mãi đến chiều tối, những thanh gươm lại khênh bác vào vào một xó trong trại giam. Người bác rách nát. Những mắt mũi không thâm tím, không chảy máu. Chợt thấy bác nằm im, thoi thóp thoi. Khi chúng quay ra, có một giáo dân người đồng hương đến chăm sóc cho bác. Bác nằm im không nói, không ăn. Họ chờy chờa cho bác, và chúng tôi được biết bác bị đánh què chân và gãy hai cái xương sườn.

Sáng hôm sau chúng tôi lại đi ra sân tập hàng sớm hơn mọi ngày. Đến đây tôi xin giới thiệu một chút về một nhân vật thật đáng sợ mà tôi gặp ở trại Phong Quang này: Anh Hoàng Tiên Nhị người Nghệ An. Trong đơn này tôi chỉ kể một chút ít về anh thôi, còn chúng ta phải đi nói về Đức thánh tổ ở Lâm Đình Túy, người đã vác cây thánh giá của Chúa xuống trần gian này.

"Đ.. ch... chúng bây, choa có s... cái ... choa đây này."

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: Lá Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

Anh tên là Hoàng Tiên Nháng ngái Nghá Tĩnh, vợ n là Đái úy Quân Đái Nhân Dân Viát Nam Anh Hùng. Anh á binh cháng Pháo Binh, đã táng tham gia chián dách Đái n Biên Phá. Hoát đáng cách máng tá năm 1945 đã táng chá huy cáp chính quyán ná tánh Nghá An. Thá thì tái sao anh ái đi tù?

Anh báo:

- "Tái vì tá áy vá. Vá tá là con nhà đáa chá, ái là ngái theo đáo Thiên Chúa náa cho nên chỉ bá Đáng, cáp trên, chính quyán không cho áy. Nháng tá yêu vá tá quá đi mát thôi. Không áy thì không thá cháu đác. Thá chát, thá là tá cá áy. Bá ká luát ra khái quân đái, tá theo vá vá xá đáo, tá theo vá tá thôi chá tá không theo Chúa, không theo đáo. áy thá mà bá bát vào đáy đáy."

Anh ká vái tôi vá anh nhá váy và vá vai tôi báo:

- "Cáu cũng Đái úy, tá cũng Đái úy, hai tháng 'huá' nhá."

Vào tù anh gáp mát ngái bán chián đáu cũ làm Phó Giám thá trái giam. Nghĩ ái tình cám xáa cũ, Phó Giám thá cho anh làm vá sinh quét đán trên nhà ban Giám thá trái, và đác háng quyán náu tiên cáa tù tá giác, đác đi ái tá do, đác đán náu, ăn uáng đáy đá. Nháng có mát hôm, mát cán bá Quán giáo sai anh làm mát công viác gì đó, anh tháy bá xúc phám, anh cám chái ném vào mát Quán giáo và quát:

"Choa ... vào cái mát mày. Choa vá trái tù đáy."

Anh bá vá trái, không lên ban quét đán náa. Vá trái, anh không làm gì cá. Cángái nhà, đán nác pha chè uáng, đán báa, xuáng nhà báp áy cám lên ăn no rái chái đáng. Không ai làm gì anh cá. Ká cá ác ôn Táng cũng tránh mát làm ngá.

Đôi lúc anh nái cán lên nhá hôm nay, anh ra xáp hàng thát sám, cái truáng ngái ngay hàng đáu,

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: L& Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

c& m cái nón rách che h& b&, ch& đ& n lúc ban Giám th& xu& ng thì anh b& cái nón ra đ& cho các v& y xem.

Và câu chuy& n đã x& y ra & mĩ nh& trên. Xong r& i cũng yên, nh& ng không khí trang nghiêm thì không còn n& a. Ác ôn T& ng xu& t hi& n. H& n gi& n l& m, gi& n l& m đ& y. Không rào tr& c đón sau g&.

H& n đ& c:

"Vi& t Nam Dân Ch& C& ng Hòa, Đ& c L& p T& Do H& nh Phúc.

L& nh k& lu& t: Lâm Đình Túy.

"Cùm m& t chân. & n chín cần."

ooo

Nh& ng r& i ngày t& n s& c& a ông Lâm Đình Túy cũng ph& i đ& n. Vào ngày L& Giáng Sinh năm 1973, ông đã b& ch& t sau m& t tr& n đ& n c& a b& n cai tù.

Trong cu& c suy ni& m v& 14 ch& ng đ& ng Thánh Giá t& i Roma vào t& i Th& Sáu Tu& n Thánh 21.3.2008, Đ& c H& ng Y Tr& n Nh& t Quân, Giám M& c H& ng Kông, đã nói:

“Qua đau kh& c& a các v& t& đ& o, Giáo H& i đ& c chúc phúc; xin cho máu c& a các v& là h& t gi& ng cho nh& ng ng& i Kitô h& u m& i. Chúng ta m& nh m& tin r& ng nh& ng đau kh& c& a h&, ngay c& trong lúc b& coi là th& t b& i hoàn toàn, s& là vinh quang th& c s& cho Giáo H& i c& a Ng& i”.

Qu& th& t, ch& trong 5 năm, s& tín h& u công giáo Vi& t Nam & trong n& c đã tăng kho& ng 14,3%.

Cái chết trong ngày Giáng Sinh!

Tác Giả: L& Giang

Thứ Tư, 17 Tháng 12 Năm 2008 08:46

Xin cho hoà bình đến các thiên thần rao truyền trong đêm Giáng Sinh đến trên quê hương chúng ta.